

Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 29 stycznia 2020 r. w sprawie T-43/19, WV / ESDZ, wniesione w dniu 8 kwietnia 2020 r. przez WV

(Sprawa C-171/20 P)

(2020/C 320/06)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: WV (przedstawiciel: É. Boigelot, adwokat)

Druga strona postępowania: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 29 stycznia 2020 r. w sprawie T-43/19 w zakresie, w jakim na jego mocy odrzucono skargę jako niedopuszczalną i obciążono wnoszącego odwołanie kosztami postępowania;
- obciążenie pozwanego w pierwszej instancji całością kosztów postępowania, w tym kosztami poniesionymi przed Sądem Unii Europejskiej, zgodnie z art. 184 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
- przekazanie sprawy do Sądu Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie uważa, że wydając zaskarżone postanowienie Sąd naruszył zasadę swobodnego doboru środków dowodowych oraz błędnie zinterpretował pojęcie łańcucha zgodnych poszlak i w związku z tym naruszył reguły dotyczące ciężaru dowodu, w szczególności jeżeli chodzi o argumenty i przedstawione poszlaki dotyczące charakteru prawnego żądania odszkodowawczego przedstawionego przez wnoszącego odwołanie przed ESDZ na podstawie art. 90 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej.

Jedyny zarzut wysunięty przez wnoszącego odwołanie opiera się również na dyskryminacji, przeinaczeniu stanu faktycznego w zaskarżonym postanowieniu i oczywistych błędach w ocenie popełnionych przez Sąd powodujących błędne uzasadnienie prawne.

Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 29 stycznia 2020 r. w sprawie T-388/18, WV / ESDZ, wniesione w dniu 8 kwietnia 2020 r. przez WV

(Sprawa C-172/20 P)

(2020/C 320/07)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: WV (przedstawiciel: É. Boigelot, adwokat)

Druga strona postępowania: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 29 stycznia 2020 r. w sprawie T-388/18 w zakresie, w jakim na jego mocy odrzucono pierwotną skargę wnoszącego odwołanie jako niedopuszczalną i obciążono wnoszącego odwołanie kosztami postępowania;

- obciążenie pozwanego w pierwszej instancji całością kosztów postępowania, w tym kosztami poniesionymi przed Sądem Unii Europejskiej, zgodnie z art. 184 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
- przekazanie sprawy do Sądu Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie uważa, że wydając zaskarżone postanowienie Sąd naruszył zasadę swobodnego doboru środków dowodowych oraz błędnie zinterpretował pojęcie łańcucha zgodnych poszlak i w związku z tym naruszył reguły dotyczące ciężaru dowodu, w szczególności jeżeli chodzi o argumenty i przedstawione poszlaki dotyczące obliczania terminu, jakim dysponował wnoszący odwołanie w celu zaskarżenia decyzji ESDZ.

Jedyny zarzut wysunięty przez wnoszącego odwołanie opiera się również na dyskryminacji, przeinaczeniu stanu faktycznego w zaskarżonym postanowieniu i oczywistych błędach w ocenie popełnionych przez Sąd powodujących błędne uzasadnienie prawne.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Hiszpania) w dniu 8 czerwca 2020 r – F.C.I. / Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Sprawa C-244/20)

(2020/C 320/08)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: F.C.I.

Druga strona postępowania: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy należy stwierdzić nieważność art. 3 ust. 2 dyrektywy 79/7 z dnia 18 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾, który wyłącza ze swojego zakresu stosowania świadczenia na rzecz osób pozostałych przy życiu oraz świadczenia rodzinne, lub traktować ten przepis jako nieważny ze względu na to, że jest on sprzeczny z podstawową zasadą prawa Unii Europejskiej, a mianowicie zasadą równości kobiet i mężczyzn, uznaną za jedną z podstawowych wartości Unii Europejskiej w art. 2 i 3 Traktatu o Unii Europejskiej i w art. 19 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz za prawo podstawowe w art. 21. ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, jak również w wypracowanym przed wieloma laty i utrwalonym orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości?
- 2) Czy art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 17 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w świetle art. 1 Protokołu dodatkowego nr 1 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, podpisanej w Rzymie w dniu 4 listopada 1950 r., w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie środkowi krajowemu takiemu jak będący przedmiotem postępowania głównego (wynikającemu z wyroku Tribunal Constitucional nr 40/2014 z dnia 11 marca, orzecznictwa krajowego, które dokonało jego wykładni oraz reformy ustawodawczej, która go wdrożyła), który – w praktyce i z uwagi na ogólny brak wiedzy na temat wymogu formalizacji oraz brak okresu przejściowego na dostosowanie się do niego – początkowo uniemożliwił, a następnie bardzo utrudnił dostęp do renty wdowiej wynikającej z faktu pozostawania w związku partnerskim podlegającym katalońskiemu kodeksowi cywilnemu?